

tager loven, for hvis der ikke er finansiel stabilitet, hvis der ikke er tillid til den danske finansielle sektor, så er det de udenlandske indskydere, der som de første vil trække deres penge ud og bringe den finansielle stabilitet i Danmark fuldstændig ud af kurs, og det vil lede til øget arbejdsløshed og afmatning osv. Her er vi lidt psykologer for det internationale finansmarked. Det er essensen af denne lov.

Jeg har lyst til igen at bemærke og ærgre mig over, at SF ikke er lukket ind i det forlig, som står bag den politiske aftale, der er udgangspunktet for loven her. I en ustabil tid som nu bør der sikres så brede forlig som muligt. SF viste allerede for 14 dage siden, at vi er villige til at gennemføre forslag, der ligger fuldstændig på linje med dem, som er i loven nu, og SF har vist både i Roskildebanksagen og i Vardebanksagen fra 1993, at vi er klar, når en bankkrise som den her skal håndteres.

Det vigtigste er naturligvis, at loven nu bliver vedtaget, men hvorfor Folketingets fjerdestørste parti skulle holdes uden for forligskredsen, synes jeg stadig er uforståeligt, ikke mindst i lyset af den meget konstruktive behandling og den gode forståelse, jeg synes, der var partierne imellem i det sidste døgnns arbejde med lovforslaget, et lovforslag, der altså giver styrket tilsyn. Det er slut med optioner og salg af egne aktier fra bankerne, indskyderne sikres, og bankerne kommer til at tage et medansvar.

Undervejs i behandlingen er der sket flere forbedringer og præciseringer efter vores mening. Forbuddet mod short-selling er nævnt, det er positivt. Vi kunne overveje at gøre det permanent. SF har udtrykt særlig støtte til det styrkede tilsyn fra Finanstilsynet, og vi er villige til at øge ressourcerne hos Finanstilsynet yderligere, hvis det er nødvendigt, for der er en risiko for misbrug af ordningen, hvis ikke tilsynet og kontrollen med de banker, som kommer under garantiordningen, er stærk nok. Reglerne om eventuel udelukkelse af ordningen skal håndhæves stramt, og der skal være stærkt opsyn i døråbningen, hvor igennem nye banker kan komme ind under garantiordningen efter fristens udløb den 13. oktober.

Vi støtter varmt den tilkendegivelse, ministeren kom med, om, at Realkreditrådet vil blive inddraget i opsynet med, at banker ikke misbruger garantiordningen. Den her lov skal ikke føre til en ringere konkurrencestilling for realkreditforeningerne.

Det har også været vigtigt at få præciseret, at kommunerne bliver kompenseret for det tab af skatteindtægter, som følger af bankernes fradrag for indbetalingerne til garantifonden. Nu gør vi vores til at skærme Danmark mod finanskrisen nu og her, men diskussionen stopper selvfølgelig ikke her. Der er stadig det, der bliver kaldt det internationale spor, forebyggelsen af, at der opstår flere kriser, hvorefter vi skal have stærkere rammer for finansmarkederne, øget regulering, større gennemsigtighed, bl.a. gennem et opgør med de finansielle slyngelstater, der hjælper banker med at holde informationer væk fra markedet, hvilket skaber mere ustabilitet på markedet.

Men alt i alt kan vi støtte lovforslaget og kvitterer for den behandling, der har været det seneste døgn. Vi beder regeringen om at overveje en ekstra gang, om ikke der også var plads til Folketingets fjerdestørste parti i forligskredsen bag det.

Kl. 10:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:29

Frank Aaen (EL):

Det er jo altid svært at få en kurv. Når man nu byder sig til og gerne vil være med, så er det selvfølgelig ærgerligt, at man bare bliver vippet af brættet. Det forstår jeg godt. Det, jeg ikke helt har forstået endnu, er, hvilken forskel det ville have gjort, hvis SF havde været med i det her forlig. Jeg kan ikke lige høre det, men jeg er bare glad for, at SF ikke er det. Man er ked af, at man ikke er med i forliget, men jeg kan ikke rigtig høre, hvilken forskel det skulle have gjort for danskerne, om forliget var blevet anderledes og bedre. Det er mit første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er SF og Erhedslisten ikke stadig væk – det har vi været hidtil – enige om, at det grundlæggende problem, vi har med de finansielle kriser, er kapitalens frie bevægelighed? Og hvor ligger SF's forslag til, at vi nu må have begrænset kapitalens frie bevægelighed, for det er den eneste mulige løsning, der er for at undgå, at vi ikke bare går over til den næste krise? De to spørgsmål vil jeg gerne have svar på.

Kl. 10:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen.